

Номаҳои Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахулоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحيم

Фарозе аз номаи он ҳазрат дар бораи яке аз ёронаш ки дар он ўро панд медиҳад ва аз Худованд метарсонад.

Барои Худованд шарике нагир; Чароки зулмӣ бузургтар аз ин нест. Ў офаринанда ва рӯзӣ диҳанда аст ва чарҳаи ҳаётро мечархонад. Ў қонунгузор ва ҳукмрон аст ва касе ҷуз Ў ин гуна нест. Танҳо аз Ў ҳоҷат бихоҳ ва танҳо ба номи Ў савганд бихур. Ба ғойиб истиғоса накун ва ба қабр дахил набанд. Ба дарахт мутавассил нашав ва ба санг паноҳ набар. Танҳо аз Худованд итоъат кун, яъне аз касе ки Ў ном бурдааст. Худованд барои ту кофӣ аст ва туро ба дигарӣ ниёзе нест. Аз Ў бар ҳазар бош ва эҳтиёт кун; Чароки қодир аст туро nobуд кунад. Дар баробараш ба некӣ сулук кун, мабодо бар ту ҳашм гирад ва туро бизанад, пас ба қабри ҷаҳаннам партоб шавӣ. Хушнудиаширо бичӯй то туро бинавозад ва ба чизе ки меҳохӣ бирасонад; Чароки ҳаргоҳ бо касе дӯстӣ кунад, ўро ду дунё медиҳад ва ҳаргоҳ бо касе душман шавад, намедонӣ ки бо ў чи мекуанд!

Аз Худованд битарс то покиза шавӣ; Зеро тарс аз Ў монанди оби гарм аст ки чиркро мезудояд ва лаккаро аз байн мебарад. Ўро дар танҳой ҳозир ва дар торикӣ нозир бидон, то танҳойи туро нафиребад ва торикӣ туро ҷуръат надихад. Ў қозӣ, шоҳид ва муддаӣ аст ва мучримро мегирад ва кайфар медиҳад. Оё мучрим аз шоҳид намеандешад ва аз қозӣ парво надорад?! Чун дасиса мекунӣ, дасисаатро медонад ва чун начво мекунӣ, начвоятро мешунавад; Зеро аз рағи гардан ба ту наздиктар аст. Оё ба фикри обурӯят нестӣ ва аз ҳозирӯ нозир шарм намедорӣ?!

Чи хоҳӣ кард ҳангоме ки марғ фаро мерасад ва қиёмат бар меҳезад ва тарозу гузошта мешавад ва дӯзах шӯълавар мегардад?! Оё мол начотат хоҳад дод ё имон ва мақом ба корат хоҳад омад ё такво?! Мӯъмин бош то зинда бимонӣ ва такво пеша кун то ком комёбӣ; Зеро онон ки беимонанд, ҳалок хоҳанд шуд ва онон ки бетаквоянд, бадбахт; Монанди касоне ки аз дин баргузаштаанд, пас мегӯянд: <<Худованд мавҷуд нест>> ва мегӯянд: <<Биҳишт чист ва дӯзах кадом аст?!>> Ва бар диндорон ханда мезананд; Зеро рӯзҳои Худовандро аз ёд бурдаанд ва нишонаҳояшро нодида гирифтаанд ва ба донистваҳои худ мағрур шудаанд ва

аз аботили касоне пайравӣ кардаанд ки ақдро вониҳодаанд ва монанди хайвон зист мекунад; Ё монанди касоне ки дар дин сушт шудаанд, пас намоз намегузоранд ва закот намепардозанд ва рӯза намегиранд ва рибо мехуранд ва дар шаҳват ғӯта мезананд ва дар пайи батолат мераванд, то заминро ба ҳарзагӣ наҷас созанд ва ба фиск бианборанад, то баракат аз он бардошта шавад ва бало бар он фуруд ояд ва наҷот диҳандае набошад. Зинҳор аз онон набош, балки имонатро нигоҳ дор, агарчи куфр монанди тӯфон бузург ва тақвоят сушт нашавад, агарчи гуноҳ монанди зилзила биларзонад; Чароки собирон сутунҳои замин ҳастанд, ё чунон ситорагони осмон. Ба баракати онон неъмат нозил мешавад ва азоб ба таъхир меафтад.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исло»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

